

gnose eller fremskrivning fra Danmarks Statistik, som jeg ikke har nogen indvending over for. Jeg har da også selv gjort opmærksom på, at det altid vil komme an på, hvilke forudsætninger man lægger ind, og jeg vil benægte, at nogen med nogen rimelighed kan se så langt frem. Så når fru Pia Kjærsgaard sagde, at vi altså kan konstatere, at sådan og sådan vil det være, og når hr. Helge Adam Møller sagde, at vi har en statistik, der viser sådan og sådan, er det urigtigt.

Jeg skal så bare omtale nogle af de uvisse forudsætninger, som altid må gå ind i sådan en fremskrivning. Hvordan vil levealderen udvikle sig for henholdsvis gamle danske og nye danske? Det ved vi faktisk ikke noget om. Meget taler for, at vi vil leve længere, og især de i Danmark opflaskede på grund af god kost og god sundhedspleje vil leve væsentligt længere. Det vil straks forandre en hel del på procenten.

Udvandringer skal også tages i betragtning. Hvor mange udvandrer pr. år – det er nemlig slet ikke så få – og hvem er det, der udvandrer? Det vil også betyde meget for procenten.

Så kommer det helt afgørende: Hvordan vil fødselsårgangene udvikle sig? Jeg har kigget efter i Statistisk Årbog og kan oplyse, at som gennemsnit blev der i 1960'erne pr. år født 79.000 børn, levendefødte børn. I 1970'erne sank det til 67.000. I 1980'erne var gennemsnittet 55.000, for i 1990'erne, i de år, der er gået hidtil, igen at være oppe på 67.000-69.000.

Der er altså enorme udsving med 24.000 pr. år i forskel fra 1960'erne til 1980'erne. Hvem kan have nogen kvalificeret, ja, bare nogen brugbar mening om, hvordan det vil udvikle sig? Og hvis vi bare regner med et udsving på 10.000, betyder det altså på 22 år 220.000 flere eller færre. Og i forhold til de skolepligtige aldersårgange, som nogle af ordførerne var inde på, så vil det altså sige ca. 90.000 i forskel.

Alt dette som eksempel på, at de dér fremskrivninger er da meget sjove, og de er da meget gode at kende og så lægge væk og have dem i baghovedet til en eller anden brug. Men det er da ikke noget, man kan føre en hel debat over, endsige overhovedet rejse en forespørgsel om, som man tager alvorligt. Når vi alligevel har taget det så alvorligt herinde, er det jo mest under indtryk af, at vi i eftermiddag har lignende ting på dagsordenen.

I øvrigt interesserer jeg mig slet ikke så meget for de tal og de procenter. Jeg mener, at det er de i ånden svage danskere og de over for

dansk kultur skeptiske danskere, der frygter de nye danskere. Der har heldigvis været en række ordførere, der har sagt, at danskheden er stærk nok, levedygtig nok til at have godt af denne tilførsel fra andre kulturer, og jeg holder med dem. Der var en ordfører, der meget glimrende sagde, at i dag ser man jo helt anderledes på kinesere, indere osv., end man gjorde for to generationer siden. Da var de fremmede for os på en helt anden måde, end de er i dag, hvor verden er rykket nærmere og er blevet mindre.

Må jeg så også endelig minde om, at ikke mindst et stort antal højt kompetente erhvervsledere har fortalt os, at man om få år vil have stærkt brug i dansk erhvervsliv og i samfundet i det hele taget for disse menneskers tilstedeværelse, kunnen og arbejdskraft. Ja – vi er alle flygtninge for Herren.

Fru Dorte Bennedsen inddrog mig. Jeg kan oplyse, at på fædrenes side er jeg altså syvende generations dansker. Mine forfædre kom til Danmark i 1680'erne. Min mor er altså tilvandet i 1903, da hun var to år, fra Tjekkoslovakiet. Jeg hverken bryster mig eller skammer mig over nogen af delene. Jeg er, som jeg er, og jeg gør mit bedste ligesom Jensen og Petersen, der måske kan føre sin tid tilbage til femtenhundredeognoget.

Til syvende og sidst er vi alle flygtninge for Herren. Den eneste forskel er, at nogle er flygtet lidt før, og nogle er flygtet lidt senere. Der er ingen, der har noget at lade den anden høre.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Ja, min bedømmelse af denne debat var, at den ikke skulle vare så længe, så nu vil jeg ikke forlænge den, men jeg har kun én bemærkning. Det er hr. Tom Behnke, der mener, at vi med vilje eller på anden måde prøver at pynte på nogle tal eller komme med nogle forkerte oplysninger. Det kræver for øvrigt bevis.

Men jeg vil gerne sige, at et hvilket som helst tal lagt sammen på en hvilken som helst måde, man beder om, kan man få fra mit ministerium. Det er ligegyldigt, hvad man spørger om. Man skal bare spørge, så vi kan svare. Der er ikke nogen, der har nogen interesse i at give forkerte tal.

Min forgænger forsøgte også at få tallene slået fast som kendsgerninger. Jeg gør da gerne et nyt forsøg, så ingen skal komme og sige, at vi har nogen interesse i at sige, om de er store eller små, eller hvad de er. Og det er jo tal, der er virkelige; det er ikke en fremskrivning af noget